

K A L L U K O B R A S - K O S E V A L L U T A J A

Muinasjutt Hõbejärvelt III vaatuses

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K15535-3

Noorteteatrile kirjutanud

A o V a k s

Rcotsis 1969 a.

O s a l i s e d:

- Kallu Kobras Kosevallutaja - "Kopra salga" algajaskaut
Tinna - "Kopra salga" juht.
Mukk - Höbejärve Näkk ja Kärejõe veealuse
koobasriigi valitseja.
Vanaöökull - järve kaljul
Uhh - tema pojad
Uhhu
Sambla mättad - liikuvad soomättad.
Kolm valget vesiroosi - tütarlapsed:
Laine
Leelo - gaidid Höbejärve laagrist
Lille
Väike Keerispiiga "Vastupidi"
Keerispiigad - veekeerised - Kärejõe veealusest koobasriigist
Vähjad - valvurid
"Kopra salga" poisid - Höbejärve laagrist

See juhtus: ühel suvel Höbejärve laagris.

- I vaatus: I pilt - Höbejärve kaldal Kärejõe suus.
II pilt - iseseisva kuuldepildina vastavalt tehnilistele
võimalustele.
II vaatus: Kärejõe kose kuristikus - Muki veealuses koobasriigis.
III vaatus: Samas kus I vaatus.

I v a a t u s

Höbejärve kaldal Kärejõe suus.

Tagaplaanil Höbejärve lanesopp väljavoolava kohiseva jõega loojuva päikese sätendavas kullas. Üle järvelahe, teiselt kaldalt paistavad metsa ja mäekühmade udusinised kontuurid. Sinna tekivad hiljem valguspunktid - Höbejärve skaudilaagri lõkketuled.

Ees - vasakul kõrgekühmuline sammeldunud kaljumürakas, milles nägematud võlvsissekäigud - koobassuud. Kalju küljelt küünitavad jõesuu poole vee- pinnale poolkuivanud kääbusmänni jändrikud oksaharud nagu luitunud ja kondised käsivarred haaravate sõrmekookudega. Kalju tipul kükitab kolm öökulli: Vanaöökull poegadega Uhh ja Uuhu liikumatult, ainult nende hüüete ja "jutu" ajal süttivad ja välguvad nende silmad tulevälgatuses. Kalju jalal pehmed, sammeldunud "elavad" soomättad.

Kalju servast algab jõe ja järve kallas, mis palistatud kõrge veerohu, kõrkjate ja pillirooga ja kaob paremale kivimürakate ja suurte kuuskede tihniku varju.

Kaugelt, üle järve, kostab Höbejärve laagrist öhtulaul:
"Kuldne öhtupäike" (A. Piirikivi).

Eesriie avaneb laulu ajal aeglaselt.

Poisid ja tüdrukud laulavad:

Kuldne öhtupäike,
ilus oled sa,
kui sa viimse läike
saadad üle maa.

Röömsaks muudab meele,
kuid sind näen ma.
Laulma paned keele
öhtuehaga.

Unerüppe heidad,
päike puhkama.
Hommikul sa koidad
uue iluga.

Laul lõppeb aga kaja heljub järvemetsades ja orgudes edasi, kuni vaibub aeglaselt, sama aeglaselt kustub ka päikese loojumise kumendav valgus.

Järve äärt täidab öhtulindude sädistamine ja laul, eemalt kostab Kärejõe sulinat ja öönsalt kohiseva kose salapärasest mühinast.

KALLU KOBRA ja TINNA: (Tulevad kanuul sõudes paremalt)

TINNA: Stopp - nüüd! Haara kaldarohust kinni - siin ronime maaale.

KALLU: (Kaldale ronides) Miks mitte veel edasi - Kärejõkke - sinna kus see pikk ja madal kivi on - see on nagu sild seal - ?

- TINNA: See - sild? Oled sa arust ära - seal on kohutavalt tugev vool, ja algavad sellised salapärased veekeerised ja neelud, kust keegi ei suuda välja sõuda. Veel enne kui aru saad, kihutad kärestikus ja kosest alla - !
- KALLU: Aga kui hoolega roolida mööda kaljudest, läbi kärestiku ja kosest läbi - !
- TINNA: Kosest läbi - seda ei ole veel keegi siiani suutnud - ei keegi ei tule sealt tagasi -
- KALLU: Sa ajad päris hirmujuttu -
- TINNA: Hirmujuttu - kuidas? Mõtles siis ise: üle kümne meetri kõrguselt tormavad Hõbejärve vee massid Kärejõesse alla kuristikku veeneeludes ja keeristes suurte kaljulõhede ja veealuste koobasvõlvide alla sügavale jõehauda - ei sealt ei tule keegi tagasi, keegi ei ole veel suutnud Kärejõe koske Hõbejärvel vallutada...
- KALLU: Kas jõgi siis tõesti jookseb läbi mäe südamiku ja veealuste kaljuvõlvide - ?
- TINNA: Vana rahva jutt pajatab - et seal kose kuristikus asub kurja ja kavala Hõbejärve Näki veealune koobasriik -
- KALLU: Päh! Hõbejärve Näkk ja veealune koobasriik - see on ju muinasjutt?
- TINNA: Seda küll - aga pea meeles: iga muinasjutt on palju õpetusi ja tarkusi peidus ja ka hoiatusi: - Kes hästi ujuda ei oska, ärgu mingi kunagi üksinda vette, ega kaugele järvele, samuti, kes paadis käitumise reegleid ei tunne - ega oska sõuda - ärgu mingi üksinda sõitma! Üldse: paadis ei seista püsti, ei hüpata ega kallutata - ei solistata jalgu ega käsi üle paadi serva vees - Ja muinasjutt hoiatab: jõekärestik ja kuristiku kaldad ei ole paadisõidu veed ega mängupaigad - see käib ka sinu kohata, see hoiatus, KALLU!
- KALLU: Minu - ma pole ju mingi oskamatu laps - vaid KALLU - vahva "Kopra salga" skaut -
- TINNA: Algajaskaut - aga hoiatus on ikkagi maksev - ei ole nii vahva kui tahes - ja see kõlab täna nõnda: Valvad kanuud, et keegi seda ära ei viiks! Siin kaldal. Olgu sul nii igav kui tahes - aga sõitma sa ei lähe - üldse ei astu mitte kanuu sissegi - valvad siin kaldal! Aru said?
- KALLU: Jah! Mis kunst siis see on?
- TINNA: Võibolla, et on kunst - pea meeles aga, et see ülesanne on üks sinu proovidest - skaudiks saamiseks, sellepärast tee täpselt nõnda nagu ütlesin. Peale keskööd jõuan külast, raudtee jaamast tagasi, loodan et meie vana, lipkonna vanem - master Muhel on minuga, nagu varem juba seletasin jõuab ta õise rongiga kohale - ja jaamast läbi metsa ja üle järve on lühem tee laagrisse. Omavahel öelda - tahab vana ise sind proovida ja üllatada - siin

valvepaigal. Sellepärast ole täitsa poiss - hoia kere kõva ja pea selge, ole igati löögi valmis, ära karda ja pane vanale vastuküsimusi ja proovi ka teda - ! See meeldib talle.

KALLU: Ole nureta Tinna, valvan siin ja teen oma parima - !

TINNA: Tore! Usun sind. Ja tänaõine märgusõna on: Musta Ronga Hammas - ära unusta! Nägemiseni - (Vasakule ära)

KALLU: (TINNale järele hüüdes) Aga TINNA - kui ta märgusõna osatab - ja käseb - (kuulatab) - juba kadus - või lipkonna vana ise tuleb mind kontrollima - no, vaatame, mis viguritega ta välja tuleb - (Mõttes) MUSTA RONGA HAMMAS - ma ei ole kunagi kuulnud, et rongal on hambad - aga võibolla mustal rongal on - ? Aga kõik rongad on ju mustad - (Naerab)

"
(Üle järve laagrist kostab vaikselt "TAPTO" laulmine - kaks esimest rida sõnades järgnev kajana):

Raugeb päev, algav öö
hölmab nurmed ja laaned ja vee ...

KALLU: (Kaldale kuulatama jäänud, vaatab üle järve laagri suunas, kus süttivad valve-tuled) See oli tapto - nüüd algab laagris öörahu - valvetuled on juba süüdatud - (Astub kuuskede alla paremale). Ma võin ju ka omale valvetule süüdata - selle kohta ei ütelnud TINNA küll midagi - muidugi võin? (Korjab puuraagusid, süütab tule kivide vahele) - see läks ühe tikuga - nagu ettenähtud - ja siit kivide vahelt ei lähe tuli kuhugi - ja kui veel selle juures ise valvan. (Istub tule äärde ja titib taskust suure võileiva ja hakkab seda isuga sööma)

Linnud sädistavad. Eemalt kostab endiselt kose kohinat ja jõe vee sulinat. Kaugelt, üle järve kõlab öökulli huikamine.

VANAÖÖKULL: (Kaljul poegade keskel) Uh- uh- uu?

UHH: Uhh!

UHHU: Uhhu!

VANAÖÖKULL: Kes see tola seal üle järve juba huikas - ? Päike on vaevalt loojunud -

UHH: Kas vara huikas?

UHHU: Või valesti?

VANAÖÖKULL: Ja-ah! Eriti valesti see ju ei kõlanud - aga vara, häbematult vara - !

UHH: Aga metsas on juba pime - ?

UHHU: Päriskõõr - kohe hirmus!

UHH: Kas on juba öö - ?

VANAÖÖKULL: Öö - on ju veel nõnda valge, et õige öökull ei näe midagi - oodake vähemalt videvikuni -

UHH: Kas siis hakkame huikama - ?

UHHU: Kas väikesed öökullid huikavad videvikus?

VANAÖÖKULL: Pidage oma nokad ometi kinni - jah, videvikus võite hakata harjutama - õiget huikamist nagu nii sellest ei tule - huikamine on suur kunst - seda tuleb terve elu aja õppida -

UHHU: Kas mamma - õppis siis terve elu aja?

VANAÖÖKULL: Mamma - kust sa selle sõna õppisid - ma olen teile kõik see aeg pähe tuupinud - et kutsute mind memmeks!

UHH: Uhh! Memme!

UHHU: Uhhu!

(Pimeneb märgatavalt, kaugelt kostab jälle öökulli huikamist)

KALLU: (Kuulatab) Uhhu - ja uhhu - huigake nii palju kui tahate, mind te juba ei hirmuta - (istub tulele lähemale) - jahe, hakkab siin -

(Kaugusest kostab jälle "uhhu")

UHH: Kas nüüd huikame?

UHHU: Kas jah?

VANAÖÖKULL: Minugi pärast - aga kuulake - ma huikan enne ükskord tasa: Uhhu - !

UHHU: (Huikab hädiselt) Uhhu!

UHH: (Samuti) Uhh!

VANAÖÖKULL: (Raputab pead ja välgutab silmi) Oh teid häda pasunaid - mis sääsesuminat te teete - Kuulake nüüd. (hüüab täiest kõrist) Uh - uuu!

KALLU: (Hüppab püsti) To-oh! Päril siin minu kõrva ääres - kohe üdini löikas - aga KALLU, mis see öökulli huikamine mehele teeb - päh! Pealegi oli see ju - julguse proov. (Viipab öökullide suunas) Minu pärast huigake täie südame rõõmuga - kui te vait olla ei saa - minule ei tee see midagi - annab paremat söögi isu - noh: uhhu - laske aga laul lahti - ! (Istub tule äärde tagasi ja hakkab endiselt sööma)

UHHU: Mis see skaudipoiss seal sööb?

UHH: Ja nii suure suuga -

VANAÖÖKULL: Võileiba -

UHHU: Ja meile ei anna -

VANAÖÖKULL: Vaevalt küll -

UHH. Aga sa seletasid, et skaudid on loomade ja lindude sõbrad - ?

UHHU: Mis sõber see on, kes võileiba ei anna - ?

VANAÖÖKULL: See vaene vend ei näe ju pimedas - !

UHH: Kas ta ei näe meid?

UHHU: Ega kuule ka pimedas - ?

VANAÖÖKULL: Küllap ta kuuleb -

UHHU: Siis huikame talle -

UHH: Ja hästi kõvasti, uh-uuuuu

VANAÖÖKULL: Ära nüüd hulu! Ikka korralikult - Uhuu! (Huikavad kõik valjult)

UHH: Uhuu!

UHHU: Uhuu!

(Kaugusest kostab vastu "uhuu". Algab muusika.

Vasakul, kaljupalal asuvad mättad hakkavad muusika järele liikuma - üles ja alla öötsuma - algab "mätaste-tants". Kui mätaste-tants lõpeb, vajuvad mättad endistele kohtadele tagasi öötsudes seal vaikselt edasi. Kaugelt kostab nüüd õige läbi-löikavalt öökulli pikk ja kurjakuulutav huige. Kaljus avaneb sala sala võlvkääk, kose mühin muutub valjuks, otsekui tormaksid veemassid kaljuvõlvist lagedale, siis vaibub tasaseks ... kuulduv tugevat vee mulksumist ja sulinat - mättad tõusevad ja vajuvad - ja võlvkäägust astub öötsuval ja "ujuval" sammel mätaste keskele samase samblamantliga üleni kaetud - HÕBEJÄRVE-NÄKK - vana MUKK.)

MUKK: (Teeb märgi - nagu vajutaks mättad maa ligi tagasi, mille peale mättad oma kohtadele liikumatult kokku langevad. Astub siis tule ette) - Ää-h!

KALLU: (Kes tulde vahtides tukkuma jäänud, hüppab ehmunult püsti) Kes - kes sa oled? Kuidas sa siia said - maa seest kasvasid välja või? Mis sa tahad - ?

MUKK: (Kavalalt) Nii mitu küsimust - ühekorraga!

KALLU: Ära püüa siin mulle "kolli" teha - ma tean - kes sa oled -

MUKK: Tead - kes ma olen - ohoh! Kes ma siis olen?

KALLU: Oled lipkonna vana - master MUHEL - a - ah!

MUKK: Master - Muhel - ?

KALLU: Ara püüa end sugui selle teki alla peita - tean täpselt kuidas sa välja naed - !

MUKK: (Naerma pahvatades) Tead, kuidas ma välja näen - no see oleks huviatv kuulda - ja, kõnele siis - kõnele kuidas ma välja nägema pean. - (Endale) See on hea mõte ... mina ja Muhel ... (KALLULE) Noh, lase kuulda, kuidas ma välja näen - ?(Kärsitult) Noh, jutusta -

KALLU: (Endale) See peab vist proovi hulka kuuluma - (MUKKILE) Lihtne asi: Sul on samad lühikesed püksid, vöö, puss ja pluus - nagu minul -

MUKK: Väga põnev - vöö ja puss, ütled sa pluus - saab olema ...

KALLU: Lisaks on sul veel - nagu vanadel juhtidel - moest läinud suur skaudikaabu peas -

MUKK: Skaudikaabu peas - ja - ja - mis veel - puudub ...?

KALLU: Seljakott seljas -

MUKK: Seljakott seljas - täpselt - õigus - nõnda pean ma välja nägema! (Naerab oma ette kavalalt) Aga minu nimega sa eksisid memmepojuke - (Kihistab naeru) minu nimi on MUKK - vana MUKK - (Heidab eneselt roheline mätrasrüü ja seisab KALLU kirjelduse kohaselt "skaudimundris" tule ees)

KALLU: (käega lüües) Noh, mis ma ütlesin - ma nägin sind kohe läbi - mind sa juba alt ei vea. (Endale) see oli ju väga lihtne proov - (MUKKILE) Aga minu nimega sa eksisid kah, mina ei ole mingi memmepojuke - vaid KALLU - vahva "Kopra salga" algajaskaut!

MUKK: Tore, tore, KALLU - ja algaja -ütlesid - (endale) seda parem, seda parem mulle -

KALLU: Mis sa seal pomised - ma ei kuulnud -

MUKK: Seda parem - Kallu - hüppa aga nüüd kohe paati, ma tulen kah - ja ... teene v ä i k e s e söidu Hõbejärvel!

KALLU: (Kindlalt) E-ei tule kõne allagi!

MUKK: Kuidas? Mis poiss sa oled, kes paadiga sõita ei taha - või ei oska sa sõuda - või koguni kardad vett ...?

KALLU: Ei üht ega teist - sõuda oskan paremini kui sa võid arvata, vett ma ei karda - ja ujun nagu õige kobras kunagi -

MUKK: Ai, ai, ai - see ei kõla hästi - !

KALLU: Mis asi - ? Ja lõpuks mulle ei ole antud sellist korraldust - (Astub MUKKILE lähemale) Peale selle, ei ole ma kuulnud kunagi varem

ühestki juhust, kelle nimi oleks MUKK - ja kui ma ei eksi on sul suur valehabeme puhmas lõua all!

MUKK: (Segaduses) Valehabeme puhmas - mis jutt see on! Minul ja vale habe! (Naerab) Sa oled naljakas poiss - !

KALLU: Oieti öelda - oled sina naljakam. - (Mõttes) Missugune on Sinu tööline nägu? - Ma hakkan ikka rohkem kahtlema, kas sa üldse juht oled - ?

MUKK: Juht olen ma - nii kindel kui Hõbejärves on vesi - suur juht võimas juht -

KALLU: Ära nüüd kiida ennast - seda näeme kohe, mis juht sa oled - (Mõtleb) Oot - ütle mulle, kas sa sõlmi teha oskad - ?

MUKK: Sõlmi - kuidas? Sõlmi?

KALLU: Kas sa oskad seasõrga teha - ?

MUKK: Sea - sõrga?

KALLU: Jah, seasõrga - see on see kõige lihtsam sõlm - noh, nii ja nii (Matkib kätega seasõra tegemist) ja nii - ja valmis - ! Näita kohe kas oskad - oot, mul oli siin üks nõõrijupp - (Otsib taskust)

MUKK: (Võtab varrukast kõiejuhi, mis on äkki ta käte vahel) Mul on siin - vaata nüüd hoolega - sa ütlesid nii ja nii ja nii - ja vups! (Heidab kõie üle öla - ja üleval kalju küljel männijändrikul kõlgub valmis seasõrg) Mh! (Naerab mürisevalt)

KALLU: (Imestunult, on samm kaljule lähemale astunud) Ära ütle! Uskumatu - seda ei võinud sinust arvata - see oli hea nipp! (Lähemalt uurides) Seasõrg, mis seasõrg - ja viskasid selle valmis oksale - !

MUKK: (Innukalt) Astu äga lähemale, roni kaljule - roni kaljule vaatama - kas on õige seasõrg ... (Endale) Mine äga mine sinna libedale kaljule (Naerab kihistades)

KALLU: (Kahtlevalt, hüppab tagasi) Ei - sellega sa mind ei püüa - ! Näen siit kah, et see on õige seasõrg -

MUKK: (Ükskõiksust teeseldes) No, vaat - siis on see asi korras - nüüd läheme paadiga sõitma - ? Näitad oma sõudmise oskust ...

KALLU: Kas see kuulub ka selle proovi sisse - ?

MUKK: Proovi sisse (Taibates) ja- ja muidugi - kõik kuulub proovi sisse. Kalluke ja läheme nüüd - !

KALLU: Oot, oot! Enne veel - kas sa skaudi kümnet seadust tead? Peast?

MUKK: (Endale) Kas see siis kuulub ka selle proovi sisse - peast? Peast ütled sa - kas ma tean - (Pahvatab müri nalja naerma) Vaat, seda ma teadsin siis juba kui - kui (Kiirelt teist juttu tehes) - aga kas sina algajaskaut tead - et on veel olemas üheteistkümnes seadus - ?

- KALLU: (Segaduses) "Üheteistkümmes? Kuidas? Ei sellest ei ole ma kuulnud?
- MUKK: (Võiduröömsalt) AA-ah! Näet-sa, näet-sa! Seal sa mul oled - ja - ah!
- KALLU: See ei ole nii tähtis seadus - muidu oleksin ma sellest kindlasti kuulnud - (Samuti teist juttu tehes) - aga kas sa oskad "Mutionu" laulu ettekanda - tegevusega - ja-ah?
- MUKK: Mutionu laulu - tegevusega? Hm! See on naljaka nimega laul (Naerab tehtult) - See ajab mind vägisi naerma - tegevusega - naljakas - aga Kallu, kas sa oskad...
- KALLU: Ära nüüd katsu end välja vingerdada - ja teist juttu teha - ütle: kas oskad Mutionu laulu või ei? Noh?
- MUKK: (Hädaliselt) Vaata, Kallu - üks asi on mida ma ei oska - ma ei saa - lihtsalt ei - saa - suu on kinni - nagu kalal - hääle piuksu ei tule - ma ei saa laulda! Aga teised laulavad mulle ette, mul on... ja- ja lõpuks ilus laul paneb mind alati magama - ja - ja - teeb uniseks - usu mind! -
- KALLU: Ära nüüd puserda - ütle kohe välja, et ei oska, ega laula - Näed sa! Seda sama lihtsalt Mutionu laulu, mida iga väike hundu oskab - sina ei oska - kes sa oled suur juht - ah?
- MUKK: (Hädaliselt) Ä- ä ... (Siis korraga) Aga sina ei tea üheteistkümnendat seadust - ah!
- KALLU: TINNA ei ole mulle sellest midagi kõnelenud ja ma hakkan kahtlema, kas sellist seadust üldse on olemas?
- MUKK: On, on küll, KALLU! Kas tead - sina õpetad mulle Mutionu laulu - tegevusega ja mina ütlen sulle üheteistkümnenda seaduse - ah?
- KALLU: No, minugi pärast - aga et sa oma lubadust pead -
- MUKK: Ja-h! Mina pean oma lubadust!
- KALLU: Pane siis tähele ja püüa mulle järele teha!
(Muusika. Kallu laulab matkides kätega tegevust ja tegelasi laulus, MUKK püüab tema järele teha algul saamatult, siis hooga kaasas)
- KALLU: Elas metsas Mutionu
 keset kuuski, noori, vanu.
 Kadakpöõsa juure all
 eluruum tal sügaval.
- Kutsub kokku külalisi
 karvaseid ja sulelisi.
 Lendas vares, harakas,
 kull ja kaaren nupukas.
- Vantsis uhke karuhärä,
 veeres siili okaskera,
 jänes nudi sabaga,
 orav kikkis kõrvaga.

Joostes tuli väle põder,
hiljaks jäi veel reinuvader.
Siis kõik lauda istusid,
pearoogu maitseid.

Karu ines mesikooki,
jänes rüüpas kastejooki.
Kaaren karumarju söi -
kull see kurejooki jõi!

MUKK: (Vaimustuses ja hoos - üksi lauldes)

Kaaren karu ära söi -
kurejooki peale jõi - ! (Puhkeb mürinaga naerma)
(Muusika vaikib)
Äh - äh- ä! Oi- oi- oi see on alles laul - niisugust ei ole ma
enne kuulnud: Kaaren karu ära söi - kurejooki peale jõi!

KALLU: Selle sa luuletasid ise juurde - on hoopis:

Kaaren karumarju söi
kull see kurejooki jõi - on õiged sõnad!

MUKK: On kuidas on! Aga vahva laul! Arvan, et nüüd oskan seda kah
laulda -

KALLU: Ah - soo! Tore! Nüüd aga tule turule üheteistkümnenda seadusega -
- nagu lubasid - no, kuidas see seadus on?

MUKK: Kui sulle selle nüüd ütlen, kas siis lähme kohe paadiga järvele -
proovi tegema - ?

KALLU: Kui selline proov on ette nähtud, jah! Milline see seadus on?

MUKK: (Naerab kavalalt) "Üheteistkümnenda seadus on - skaut ei ole loll - !
(Haarab äkki KALLUST kinni) Aga nüüd paati - !

KALLU: (Lahti rabeledes) Oota! Peaaegu oleksin unustanud - ja prooviga
läbi kukkunud - märgusõna - ?

MUKK: Mär- gu- sö- na? Mis see on?

KALLU: Väga lihtne täna õine märgusõna - ilma selleta ei saa sina paati -
ega lähe mina ka kuhugi!

MUKK: (Kavalalt) Märgusõna - ütled sa, algajaskaut - tead sa ise mis asi
see märgusõna on - ?

KALLU: Muidugi tean - märgusõna on maksev kogu laagris - ja sellega
tuntakse, et oma meestega on tegemist - see - see koosneb mitmest
sõnast - see on väga raske -

MUKK: - Ja - jai - jai! Veel - veel - koosneb - ?

KALLU: Koosneb - koosneb: värvid, loomad, linnud -

- MUKK: (Väljapressivalt) Jai - jai - ja näed ei ole lihtne seletada -
- KALLU: Jah - linnud ja mis neil - on - ja - värvid - ja -
- MUKK: (Kiirelt) - Ja sinine, punane, kollane, valge - must -
- KALLU: (Võpatab iga õige sõna juures)
- MUKK: - Must - jah?
- KALLU: (Kui võlutult) Musta -
- MUKK: (Endiselt) Kala, sitikas, uss - lind - l i n d?
- KALLU: Ronk - ronga!
- MUKK: Musta ronga - näed sa - (röömsalt) Musta Ronga - ja mis tal on - (Iga sõna juures uurib KALLU kes pead raputab) - kihvad, küüned - nokk - nokk - (Võiduröömsalt) Haa - !
- KALLU: Hammas jah - !
- MUKK: (Välgu kiirusel) Musta Ronga Hammas - ma arvasin - et sa oskad seda märgusõna seletada - (Käsi hõõrudes, röömsalt) Musta Ronga Hammas - Musta Ronga Hammas ...
- KALLU: Jah - Musta Ronga Hammas - on õige märgusõna! Õigemini peaksin TINNAT ootama - aga et sa märgusõna tunned - ja seda viimast proovi järvel tahad teha - - anna siis oma seljakott siia, selle paneme kanuu ninasse (Upitab seljakoti järele ja paneb selle kanuusse)
- MUKK: (Kärsituses) Seda viisi, seda viisi Kallu, vahva Kobras - nüüd paati - !
- KALLU: See ei ole paat - vaid kanuu ja olgugi et see on suur ja tugev ja kannab mitut täitmeest - siiski tuleb selles istuda rahulikult ja ettevaatlikult (Võtab aeru ja asub kanuu ninasse) - Kas sa söuda oskad?
- MUKK: Oskan, oskan - KALLUKE! (Võtab aeru ja hüppab kanuusse) Päästa aga kanuu kaldalt lahti - !
- KALLU: Kohe - !
- MUKK: Näita mis sa oskad - söua - ma pean taga rooli -
- KALLU: (On päästnud kanuu lahti, hakkab sõudma, kanuu hakkab liikuma vasakule jõekarestiku suunas)
- MUKK: (Heidab skaudi kaabu peast, ta kaela ümber olnud kaelarätiku taoline rull rullub lahti, kukkub alla ja kanuu päras seisab järverohtude ja vee sätendavas rüüs Hõbejärve Näkk oma tõelises kehastuses) Tõmba tugevasti KALLU pojukene! Nõnda moodi - ikka otse edasi - ! Edasi!

(Algab kose mühin, muusika. Vahe-riie katab lavapildi, riidel jooksevad veevirvendused ja keerised - heledad sügavrohelises valguses.)

II p i l t kuuldepildina või vaheriide taga
(kuuldepildina või vaheriide taga, ilma et tegelasi näha oleks.)

- MUKK: Tõmba tugevasti - ! (Naerab mürinaga)
- KALLU: Sa roolid ja valesti - vaata üle järve - valvetulede suunas - !
- MUKK: Aega on - aega on - enne sõidame vähe ringi - !
- KALLU: Sa roolid ju otseKärejõe kärestikku - !
- MUKK: Öigus pojuke - öigus - ikka kärestikku (Naer)
- KALLU: Oled sa arust ära - !
- MUKK: Ei, sõbrake, ei (Naer) Ma hoiatasin sind - !
- KALLU: Hoiatasid - mind - kuidas?
- MUKK: Kas mäletad veel üheteistkümnendat seadust?
Skaut ei ole loll - ! (Naerab kurjalt)
- KALLU: Kes - kes sa oled? Öieti?
- MUKK: (Naerab) Pööra end ümber - vaata (Naerab mürinale) Saa tuttavaks
oma uue sõbraga - !
- KALLU: (Karjatades) Oo- h! Höbejärve Näkk -
- MUKK: (Naer) Ja-ah! Vana MUKK - on Höbejärve Näkk - vaat, seda ei
osanud sa välja arvestada - !
- KALLU: Sa vedasid mind alatult alt - oh, õnnetust!
- MUKK: (Süütult) Õnnetust! Kuidas? Nüüd tuled Kärejõe kose kuristiku
veealusesse koobasriiki - mulle külla - !
- KALLU: No, seda me veel näeme! Poisid! TINNA! Siia - tulge siia! See
vana kaval MUKK - see HÖBEJARVE NÄKK - vedas mind alt - poisid
appi! Kopra poisid!
- MUKK: Tore! Et mind nii hästi tunnend - aga hilja, sõbrake - hilja! -
Keegi ei kuule sind siin kose mühinas ja veemöllus, ei keegi -
siit ei kosta piuksugi Höbejärve laagrisse - !
(Naer) Edasi - edasi - ! (Manades)

Võtke piigad - keeristütred
kantke paati kergel kätel -
vooludesse, neeludesse,
kuristiku koobastesse -
vana MUKI võluriiki,
vetevalla võimusesse ...

(Naer kaob kose võimsas mühinas ja muusikas.)

II V a a t u s

MUKI veealuses koobasriigis.

Veealune koobasvõlvistik kaunistatud veekasvude ja jõekarpidega jne. Vasakul üleval, võlvistiku lael kasvab ühe varre küljes kolm valget vesiroosi. Vesirooside roheline hiigelvears lookleb väädina koobas võlvi mööda alla ja lõpeb jalataolise juuretombana MUKI hiigla jõekarbi kiiksängi kõrval, kus on suure hõbeklambri ja lukuga koopa põhja külge lukustatud. Keskel võlvsaamba küljes ümmargune hiigel jõekarp, mille kumerus moodustab kiirgav-virvendava peegli + Hõbejärvi võlupeegli, millelt võib kõike näha, mis tervel järvel sünnib.

Kuulda tugevat mulksumist ja sulinat. Kose mühin valjeneb ja vaibub, muu - tudes veekeerise muusikaks, mille saatel keerleb Keerispiigade rivi võlvistikus esile. Siia - sinna võlvialuseid läbides, lõpuks kaasa tuues oma järel KALLU ja MUKI, kes jäävad koobassaali keskele seisma, Keerispiigad keerutavad nende ümber ja muusika vaikides kaovad võlvistikku.

MUKK: Noh! Kallu - vahva KOBRA, mis sa kõigest sellest siin arvad?

KALLU: Uskumatu, milline toredus - millised suured võlvsaalid ja imekaunid keerutajad piigad.

MUKK: Eks ole! Need on väikesed virgad veekeerised aga minu suured abilised - . Vaata siin, minu kiiksäng - alati hõljuv ja kiikuv ja seal üleval -

KALLU: Need on ju vesiroosid - valged vesiroosid?

MUKK: Jah! Laulvad vesiroosid - nad laulavad mulle unelaulu - sest nende laul teeb mind tõeliselt uniseks ja paneb magusasti magama - !

KALLU: Kui kummaline - laulvad vesiroosid ... Küll mul on poistele jutustamist, kui jälle tagasi Hõbejärve laagrisse lähen -

MUKK: Tagasi? Kas sulle siis siin ei meeldi?

KALLU: Ja - aga -

MUKK: Oma külalisi ei saada ma kunagi tagasi (astub KALLU lähedale) Kas sulle ei meeldiks siin - nendega koos laulda...? Võiksid saada sanasuguseks - veel toredamaks ja uhkemaks kollaseks jõekupuks - või tahad sa olla väike väle ahvenas - või vana kaval Kärejõe vähk - ? Mul on sinu jaoks palju põnevaid ameteid - sa meeldid mulle, KALLU -

KALLU: (Taganeb hirmunult) Oo - tõesti! (Vaatab otsivalt ringi, siis pöördub äkki ja tahab võlvialusesse käiku lipsata, kuid samas ilmuvad hiigel vähjad, kui valvurid võlvkäikudesse sulgedes tena põgenemise tee.)

MUKK: (Naerab lõbusalt) Kas sa mõtlesid, et lipsad võlvkäigu salateed pidi üles - ? Rumalus! Minu riigist ei lahku keegi ilma minu loata. Selle eest hoolitsevad juba minu tublid valvurid. (Haigutab) Ja seal KALLU - on mul sulle veel üllatus - (Haigutab) Küll sa näed - siin ei olegi nii igav - aga sellest (tähendab võlupeeglit) kõneleme

pärast minu uinakut (Haigutab jälle). Tunnen end päris väsinuna - peale meie nii pingutusrohket ööd (naerab oma ette itsitades) - Aga sina, Kallu, vaata siin ringi - nõnda palju kui soovid - pea ainult meeles: ei mingit rumalat põgenemiskatset... (haigutab). Ja mõtle selle üle järele, kelleks sa soovid saada - kas kollaseks jõekupuks või Kärejõe kavalaks vähjaks - he- he- eee (läheb oma kiikaseme juurde, patsutab vesirooside juurel suurt hõbedast lukku) - No, vesiroosikesed - ka teie olete iga silmapilk valmis siit põgenema - hee- ee - ma tean, aga see tugev lukk hoiab teid koopa põhjas kinni -ää-äh - Seda lukku saab avada vaid ühe võtmega - jaa - (vaatab Kallu poole) - ja see võti - seda tean vaid mina, kus see asub - (Naerab kihistades, patsutab vesirooside juurele ja heidab end kiikasemele, haigutab). Noh, mu roosikesed - unelaulu aeg on käes - (Jääb laulu ajal raskelt magama, lõpuks hakkab isegi norskama)
(Muusika. Vesirooside unelaul)

VESIROOSID: (Laulavad)

Päev järgneb päeval helkiv, sillerdav -
ja üle järve taevast sinetav ...
Kõik kaob kiirelt tuule kergel lennul,
kuid kose mühin igaveseks jääb ...

Me kodu oli vaba Hõbejärv.
Voog salasõnumeid meilt sinna vii - !
Tuul jutustas, et koobasriigis kinni
me hämar võlvidesse suletud.

A - a aaaaaa -
Voog salasõnumeid meilt sinna vii -
Meil hämaruses päikse sära kustub
ja kose mühin igaveseks jääb ...

(Muusika vaikib)

KALLU: (On kui võlutult kuulama jäänud) Kui ilusalt te laulate - aga see on kurb laul! Vesiroosikesed - ärge kurvastage, mina KALLU KOBRA - aitan teid - !

I VESIROOS: Tsst! Mitte nii valjult - vana MUKK võib kuulda -

II VESIROOS: Kuidas saad sina, KALLU KOBRA, meid aidata?

III VESIROOS: Vana Muki koobasriigist ei pääse keegi enam välja -

KALLU: Oh - oh! Seda me veel näeme! Ta ähvardas ka mind siia kinni panna - ja

I VESIROOS: Seda ta ka teeb -

KALLU: No, küll ma juba plaani välja mõtlen, kuidas siit pääsime

III VESIROOS: Ja sa võtad meid kaasa - ?

III VESIROOS: Välja Höbejärvele - päikesesse?

KALLU: Nii tõesti kui mu nimi KALLU KOBRAS on!

I VESIROOS Aga meie oleme lukustatud koopa põhja kaljusse - !

II VESIROOS: Ja keegi ei tea kus selle luku võti on -

III VESIROOS: Ainult vana MUKK -

(Korruga hakkavad Höbejärve võlupeegli rohelised ja sinised
helgid kiirgama)

VESIROOSID: Tsst! Nüüd juhtub midagi - !

MUKK: (Lõpetab äkki norskamise, ärkab ja hüppab kohe võlupeegli
juurde) Aa - seal järvel on keegi, kes öieti ujuda ei oska-
ää - tule vaata KALLU, siit Höbejärve võlupeeglilt näen ma
kõik, mis järvel juhtub - peegel annab ka mulle kohe märku,
- tule vaata, see rumalake on kaugele ujunud - nii - nii
(Hüüab) Keerispiigad - piigakesed - ruttu - !

KEERISPIIGAD: (Keerutavad võli alt sisse)

MUKK: Keerutage sügavusest - kohe välja järvele - ruttu, ruttu
minu järel! (Kihutab minema)

JUHTPIIGA: (Kurjalt väikesele piigale VASTU-PIDI) Olen juba sada korda
sulle ütelnud, et sina väike keeris keerad vale-pidi! Ja
nõnda kaua, kui sa õiget-pidi keeramist ära ei õpi, nõnda
kaua sa järvele kaasa ei tule!

MUKK: (Võlvistikust hüüdes) Keerispiigad - piigakesed - rutake!

KEERISPIIGAD: (Keerutavad minema, Juhtpiiga ees)

VAIKE PIIGA VASTU-PIDI: Nutab kurvalt)

KALLU: Ara muretse - see polegi nii ilus, järvele minna keerutama...

VASTUPIDI: On - on küll! (Jookseb võlupeegli ette) Vaata ise, siit -
Vaata kuis Keerispiigad kõik järvele keerutavad - ja mina ...

KALLU: Ja - keset järve sumab väike poiss viimse jõuga - see on ju
kohutav -

VASTUPIDI: Varsti on Keerispiigad ja vana MUKK seal - aa -

KALLU: Ara rõõmusta - näe! Sealt kaldalt tuiskab järvele paat vetel-
päästatega - ah - ah! Juurde! Juurde! Matsid! Juurde! Aeg
loob! Nüüd on nad juba Poisi juures - näe, tirivad juba teda
paati - aaa, mis sa nüüd ütled? VANA MUKK ja KEERISPIIGAD
said pika nina!

VASTUPIDI: Päh! Uusi rumalaid poisse on veel küllalt, kes kaugele ujuvad
ja ära väsivad või kanuuga ümber lähevad - nagu sina -

- KALLU: Mina ei ole mingi rumal poiss - ja see oli MUKK, kes kanuu ümber ajas - !
- VASTUPIDI: Kas sina ei ole rumal? (Mõtleb) Kui sina ei ole rumal - siis ütle, kuidas ma teen valesti, et ma ei saa minna teistega kaasa järvele?
- KALLU: See on lihtne - näita mulle kuidas sa keerutad -
- VASTUPIDI: (Keerutab oma linikuga vastupidi)
- KALLU: Hm! Keeruta veel - ! Aa - käes! Sa keerutad ju tagurpidi, seal see viga ongi! Kui keerutad õigetpidi - (Mõtleb) siis keerab kogu keeris alla - jõe põhja - nii (Keerutab) - ja kui tagurpidi - siis keerab keeris üles - vee pinnale ...!
- VASTUPIDI: Kas tõesti?
- KALLU: On sul nüüd selge, kuidas sa pead keerutama - ?
- VASTUPIDI: Ei veel päriselt - ma katsun harjutada (Hakkab keerutama - valepidi) Sa ei ole tõesti nii rumal poiss - ma tänan sind! Ja kui sind aidata saan kunagi - siis ...
- KALLU: Saad piigake, saad kohe aidata, kui oled nii hea - ütle mulle, oled sa juhuslikult näinud kuskil üht hõbedast võtit - ?
- VASTUPIDI: Hõbedast võtit - ?
- KALLU: Ja- ah, niisugust heledalt läikivat - võtit
- VASTUPIDI: (Õhinal - sosistades) Jaa - ükskord kui VANA MUKKi ümber keerlesime keeristantsus - lehvis ta suur habe - ikka nii - üles ja alla -
- KALLU: Ega ma ei küsinud ta habeme järele - võtit, kas sa ei ole näinud hõbedast võtit - ?
- VASTUPIDI: Jah! Habe lehvis üles ja alla - ja habeme all oli peidus väikese keti otsas niisugune hõbedane läikiv - võti - nagu küsid?
- KALLU: (Vastupidiga röömsalt keerutades) Tõesti - see on hea uudis! Nüüd oleme päästetud - !
- VASTUPIDI: (Hakkab uuesti keerutama linikut - ikka valepidi) Aga seda võtit ei saa sina kunagi vana MUKIkaelast kätte - äh - (Vihaselt käega lüües) - ma ei saa kohe õieti keerutada - ei saa - ei õpi seda kunagi - (Tahab ära minna)
- KALLU: Kas tõesti! (Talle järele) Pisike piigake - (Endale) Mul tuli hiilgav mõte - ta keerutab kõige peale vaatamata ikka valepidi - ülespoole- (Vastupidile) Sa - oled nii kena ja hea tüdruk -
- VASTUPIDI: (Kahtlevalt) M-m- jaa?
- KALLU: Ma tahan sind veel aidata -

VASTUPIDI: Tahad veel mind õpetada - tore!

KALLU: (Sosistab VASTUPIDILE kõrva) - sa peidad end siia - ja kui sulle märku annan - hüppad peidust välja ja asud tagasitulevate KEERISPIIGADEGA etteotsa - hakkad juhtpiigaks - siis saad keerutada kuhu soovid - kaugele järvele -

VASTUPIDI: On see võimalik - kuidas sa seda korraldad - ?

KALLU: See on võimalik - kui teed nõnda nagu ütlen ja nüüd ruttu peitu! (Surub VASTUPIDI paremale võlvi taha peitu, ise hüppab võlupeegli ette) - On ka viimane aeg - vana MUKK on juba tagasi teel ja vihane näib ta olevat - KEERISPIIGAD aga keerutavad veel järvel - see sobib (VESIROOSIDELE) Vesiroosid, vesiroosid!

VESIROOSID: Me kuulame KALLU vahva KOBRAS!

KALLU: Hakake laulma - MUKI unelaulu!

I VESIROOS: Laulma?

II VESIROOS: MUKile unelaulu - ?

III VESIROOS: MUKil ei ole ju uinaku aeg - ?

KALLU: Ei ole! Ei ole! Mul ei ole aega seletada - kui aga tahate pääseda välja siit koobasriigist - siis alake kohe MUKI unelauluga - kohe! (Kuulda MUKile tavalist tugevat mulinat ja vee sulinat ja kose mühinat, mis vaibub ja üle läheb unelaulu viisile)

VESIROOSID: (Laulavad - algul sõnadeta ümisedes)

MUKK: (Sisse tornates, vihaselt) Milline häbematus - milline viimane häbematus - see uus leiutis - vetelpäästjad ... Nina eest tõmbasid ... (Kuulatab laulu) Mis see siis on - ? (Haigutab)

VESIROOSID: (Laulavad vaikselt, suigutavalt)

Päev järgneb päeval, helkiv sillerdav -
ja järve üle taevas sinetav ...
Kõik kaob kiirelt tuule kergel lennul,
kuid kose mühin igaveseks jääb...

MUKK: (Vahele hүүdes) Jätke - ma ei taha! Ei taha magada - ei taha - mul ei ole und - (Haigutab) E-ei ole u-und (Heidab end süngile)

VESIROOSIDE: (Suigutav lauluümin aga jätkub)

MUKK: (Poolunes) Kuulete - ei - taaa - aaa - haaa

KALLU: (Vesiroosidele) Edasi - laulge aga edasi - (Lauluümin jätkub)

MUKK: (Norskab nüüd valjult)

KALLU: Nõnda - nõnda - (Hüppab MUKI juurde) Nüüd võti - või siin suure habemepuhma varjus - ? (Kergitab habene ja nähtavale tuleb hõbedane võti ketisesse küljes) Siin - siin see ongi!

VESIROOSID: Ooo - me oleme päästetud!

KALLU: Laulge, laulge teie aga edasi! Varsti on KEERISPIIGAD siin! Aega ei ole kaotada - (Hüppab võtmega hõbedase luku juurde avab selle) Nii - nüüd olete vabad, aga mitte veel väljas siit koobastikust - ! (Algab KEERISPIIGADE tantsumuusika). Juba need tulevad - nüüd ruttu luurama ... (Tõmbab end vasakule võlvi varjule, jäädes sinna ootama).

KEERISPIIGAD: (Keerutavad võlvisid pidi ringi tantsides, kuni jõuavad ja KALLUNI, siis haarab KALLU juhtpiiga linikust, tõmbab tema

KALLU: teiste eest ära ja keerutab temaga üle koopa paremale, teised piigad jäävad abitult keskele keerutama)

JUHTPIIGA: (Vihaselt) Mis see tähendab - ära sega vahele - mina juhin vee keeriseid - kõiki KEERISPIIGASID!

KALLU: (Teda suure hooga ringi keerutades) Aga muidugi sina juhid - aga mina olen nüüd ka veekeerises - vana MUKK ütles - tulen ka kaasa sinuga järvele Keerutama - lähme (Trügib teda võlvi-alusest sisse) - Tuiska aga ees - kõik on sinu järel - (Juhtpiiga tormab võlvialla, KALLU hoiab tema linikut, laseb siis liniku lahti ja hüppab koobasse tagasi) See tormas nüüd üksi minema - vaevalt ta nii pea tagasi vaatab - ! Ja nüüd on aeg käes - (Jookseb keskel keerutavatest piigadest mööda ja toob kättpidi väikese piiga VASTUPIDI peidust välja. Kõik on nüüd sinu enda teha - asu aga siia ette otsa keerutama ja juhtima -!

VASTUPIDI: Ikka tõesti?

KALLU: Just! Hakka keerutama - ja kui hüüan, siis tuiskad võlvi alt salateed pidi välja - ja üles - järvele mängima ja keerutama -

VASTUPIDI: (Hõisates) Tore! KALLU!
(Hüppab valepidi keerutamises piigade ringi ette, teised muudavad kohe keerutus suunda - ja keerutavad nüüd ka kõik valepidi)

KALLU: (Naerab) Kõik keerutavad nüüd valepidi - selline veekeeris keerutab meid kohe veest välja - ! Ja nüüd VEEROOSID! (Haarab hiigel VESIROOSIDE varre ja kääneb selle omal mitu korda ümber käe) Hoiar teist kõvast kinni - lugege kolm - ja sulgege silmad-

VESIROOSID: Ooo - KALLU!

KALLU: Ja nüüd sina pisike piigake VASTUPIDI - keeruta, keeruta üles - salateed pidi välja vabadusse - !
(Algab uuesti KEERISPIIGADE tantsumuusika ja piigad keerutavad võlvide alt läbi ja lõpuks vasakult võlvist ära)

KALLU: (On haaranud võlvialla kaduva viinse piiga linikust - ja VESIROOSIDE vars käe ümber mässitud lendab piigadele järele - VESIROOSID kaovad temaga koos) Me tõuseme - ! Head päeva Vana MUKK!

MUKK: (Hüppab süngist üles) Mis - kes ütles head päeva vana MUKK?
(Vaatab otsivalt ringi) KALLU, kus sa ahvenasaba mul oled?
(Märkab, et Vesiroosid on kadunud) VESIROOSID, minu kaunid
laulvad VESIROOSIKESED - kõik on kadunud?KEERISPIIGAD, KEERIS-
PIIGAD ruttu tee! - ! VALVUR-VÄHJAD! Sulgege kõik võlvkäigud -
keegi ei tohi välja pääseda, kuulete mitte keegi! (Hüppab
võlupeegli ette) Aa - nad ei ole veel kaugel - teel üles!
KEERISPIIGAD ruttu - neile järele!(Tormab vasakule võlvialusesse,
kui hiigel valvur - VÄHK sulgeb ta tee, tormab teise võlvi -
seal on samuti valvurid ees). Mis, kas olete arust ära - mind
ei lase te ka mitte läbi -kas te ei tea kes ma olen: olen vana
MUKK - Hõbejärve võimas NÄKK! - Oo! Mis ma ütlesin! - Mina
rumal! Ütlesin: mitte kedagi ei tohi läbi lasta! Oo, eksitust!
(Hüppab võlupeegli juurde) Nüüd on juba hilja - nad pääsevad
koobastest välja - oo, KALLU! KALLU! Sa pole mitte VAHVA KOBRAS
vaid üks igavene kaval rebane

E e s r i e

III v a a t u s.

Sama kui I vaatus, ainult öökullid ülevalt kaljult on kadunud, samuti kaljujalalt liikuvad mättas.

On varajane hommik. Loodus on ärkamas. Kose kohinat on kuulda kaugelt hooide viisi.

"KOPRA SALGA" poisid õiendavad järve kaldal pika nööri kallal. Köis on kuusetihnikusse kinnitatud ja kulgeb järve äärt mööda üle suure kalju jõekärestiku suunas.

I Poiss: (Vaatab kaljult jõekärestiku suunas, siis köie otsas seisvatele teistele poistele). Andke järele! Seda viisi! Veel - las minna! Aitab - stopp! Lööge sõlm peale!

II ja III Poiss: Stopp! Sõlm peale! - Kuidas seal on? Mis sa näed seal?

I Poiss: Tinna ronib seal ringi - ja igavene kari poisse ta järel ... Pool laagrit on seal -

II Poiss: Kas Kallut on juba näha - ?

I Poiss: Hiivavad teist just kose august üles -

III Poiss: Ta ikka liigutab -

I Poiss: Liigutab - vehib kätega seletada - sipleb kui viidikas õnge otsas - kõik paistab olema ok - !

III Poiss: Sellest peame kohe teatama laagrisse! (Tömbab kaks signaallippu taskust ja ronib nendega üles kaljule. Tehes väljakutse signaliseerib "O K" - semafori märkide abil)

II Poiss: Imelik, kuidas see KALLU küll sinna alla kose auku sai?

I Poiss: Ja veel terve nahaga sealt tagasi tuleb?

III Poiss: Aga kanuu on kadunud - ?

I Poiss: Siiajani ei ole nähtavasti leitud ...

II Poiss: See on müstiline ...
(Kuulda lähenevate tüdrukute vadistamist ja seletamist)

III Poiss: (Kaljult vasakule piiludes) Poisid! Sanitaar-salk tuleb! Nüüd valvel - ! (Hüppab teiste juurde)

Poisid: Kohe! - (Asuvad keskele rivisse ja ajavad kõik keeled välja, jäädes nõnda tüdrukuid ootama)

LAIN: LEELO ja LILLE: (Tulevad, kõigil esma-abi paunad kanderihmadega ölal, märkavad poisse - pörkuvad tagasi)

LAIN: (Pahaselt) Mis see tähendab - ?

LEELO: Kas see on vahava "KOPRA SALGA" uus tervitus-viis?

LILLE: Häbenege!

I Poiss: Me oleme - haigete rivi -

LAINNE: Kahju - ma ei teadnud ette näha - oleksin peent pipart kaasa võtnud!

II Poiss: Mul on tõesti - päris hobuseköha ... (Kõhib tehtult)

LAINNE: Viletsam, rohkem eesli-köha - !

LEELO: Kas ehk soovid rohtu, mis köha valjemaks teeks - ?

LILLE: Kalamaksaõli - kõigile, kolm korda järjest - !

Poisid: Oo - appi!

LAINNE: Ärge vigurdage - ütelge parem, kuidas KALLUGA on?

LILLE: Kas - ?

I Poiss, KALLU kais kose augus ujumas - ja on nüüd koos saatjaskonnaga õnnelikult tagasiteel -

LAINNE: TINNA sai ta ikka kätte?

I Poiss: Näha oli -

LEELO: Tänu taevale!

LILLE: Meie mõtlesime juba ...

II Poiss: (Kes kõie juurde astunud) Poisid, kõis on lõtv - nad liiguvad ülespoole -

Poisid: (Kõik kõie juures) Tõmmame! - Ja siis uus sõlm jälle peale!
(Tõmbavad ja sõlmivad)

LAINNE: Siis peame ju ruttu appi ruttama. Poisid, aidake kandraami teha!

Poisid: Kandraami - teha?

LEELO: Kandraam jah!

LILLE: Ka kuulete esimest korda, et niisugune asi, kui kandraam on haigetranspordiks vajalik - ?

I Poiss: E-ei! Aga haige transpordiks ...

II Poiss: Millest siis seda nii äkki teha -

LAINNE: See kuulub ju teie katses nõutud oskuste hulka -

III Poiss: Kandraam teha - ei millestki - õhust - ?

LEELO: Rumalus - mis siin seletada - igauks teab ju: kaks puukeppi, pluusid, püksid, vöörihmad ...

III Poiss: Võtke aga lahkesti ise oma püksid ja pluusid, mina omi ei anna, ega ma siis püksata ...

LEELO: Te teate korraldust: sanitaarsalgale tuleb kohe tõrkumatult abi anda ja abiks olla -

LILLE: Siin ei ole jonnida midagi - esmaabi - nõue -

LAINNE: Ja vahva "KOPRA SALGA" kiirus ja leidlikkus ...

I Poiss: (II Poisile) Otsi metsast paar mehe pikkust kaigast siia - mis siin ikka seletada, kui tahavad raami, võivad selle saada -

II Poiss: (Pool vastumeelselt ära) - mina ei saa aru, mis -

I Poiss: (Hakkab oma pluusi seljast kiskuma, III posile) Anna oma pluus kah - ja püksirihm -

III Poiss: Mis - püksirihm? Mis moodi mu püksid siis üleval seisavad - (Kisub samuti pluusi seljast ja võtab rihma pükstelt)

II Poiss: (Tuleb kaigastega tagasi) Siin, need kõikad sobivad - ?

Hääled kärestikust: Aaa! KALLU! TINNA! Elagu!

Käre- maru-vahva!

Tüdrukud: Kuulsite? Ruttu, kandraami on vaja -

I Poiss: Ma ei kuulnud, et nad kandraami järele karjusid - !

Tüdrukud: Ruttu!

Poisid: (Ajavad pluusid kaigaste vahele ja kinnitavad rihmad samuti sinna - tehes primitiivse kandraami)

Tüdrukud: Nõnda - valmis - ruttu!

TINNA hää! Tõmmake nüüd köit peale ja tulge sealt paar poissi veel siia - !

II Poiss: Teie võite minna, mina klaarin siin üksinda -

I ja III Poiss: (Jooksmas vasakule)

LAINNE: Stopp! Kandraam - !

Tüdrukud: (Topivad kandraami poistele kätte)

I ja II Poiss: A-ah! see - (Võtnud kandraami oma vahele ja jooksevad sellega vasakule ära)

- K ö i k: (Kogunevad kalju jalale)
- Tüdrukud: Seal, kivisel kalda ribal ronib ju suur trobikond poiske - ?
- II Poiss: Ja KALLU - nende keskel -
- LEELO: Siis saab ta ju käia - ?
- LILLE: Tal pole viga midagi - ja mul on kõik sidemed ja kompressid valmis ...
- II Poiss: Katsu talle köharohtu pakkuda -
- LAINE: Mul on paremat - ternoses - kuuma piima -
- KALLU, TINNA ja mõned poisid: (Ilmuvad kaljule ja ronivad sealt alla)
- KALLU: (Poiste vahel, kolm vesiroosi peos, talutatakse keskele)
- TINNA: Mõtelge KALLU oli vaevalt kümme sammu kosest eemal suures veekeerises - niisuguses kalju öönsuses - nagu pajas vesirooside puhmas kinni -
- K Ö I K : Hoidis end vesirooside puhmas kinni?
- II poiss: See oli alles tuur - !
- "
Üks poiss: Lihtsalt - kõik on müstiline - !
- T e i s e d: Kuidas?
- "
Üks poiss: Enne, kui laagrist siia jooksisime - ja allpool koske üle silla tulime - oli KALLU kanuu seal -
- T e i s e d: Kosest allpool - kanuu - terve?
- "
Üks poiss: Me kõik nägime - terve - silla äärde liivale tõmmatud -
- T e i s e d: Liivale tõmmatud?
- "
Üks poiss: Liival, ümberringi - kuskil ei olnud ühtki jalajälge -
- T e i s e d: Ooo - ?
- KALLU: (TINNALE) Ma ütlesin Sulle, et see oli vana MUKK - kes sundis mind kanuusse - aga nüüd istub ta selle karistuseks vähemalt sada aastat seal kose all koobastikus kinni ...
- LAINE: (Hakkab paunast termost välja sikutama) Vaeneke - ta hakkab jampsima - KALLU - kuuma piima?
- KALLU: (Pöördub ja näeb nüüd alles tüdrukuid, võpatades)
Teie, valged vesiroosid - ? Kuidas - saite siia?!
- LEELO: Mis siin siis nii imestada - !

LILLE: See on ju meie sanitaar-salga nimi!

KALLU: See on - on kummaline - ...

LAINNE: Tulime, et sind aidata -

KALLU: (Vaatab tüdrukutele - ja siis oma peos olevatele vesiroosidele - ulatab need üksikult igahelale) Need - vesiroosid siin - on teile - !

I ja III Poiss: (On tulnud poolalasti oma kandraamiga tagasi) - ütlege, kelle me siia kandraamile paneme - ?

LAINNE: Tänu taevale, et KALLU ei vaja kandraami -

(Kaugelt kostab "laagri orkestri" marsilaulu - trummide, pottide, pannide, vilede ja suupillide saatel)

" Üks poiss: See on "Kopra poiste" oma orkester - tee vabaks nüüd!

Orkester: (Laagris kiiruga moodustatud: suupill, vile, potid, trumm jne. marsib sisse lauluga, millele kõik kaasa laulavad)

K ö i k ; Põmm ja parts ja sum sum ja sulps!
Kopra poisid tulevad -
Läbi paksust, vedelast ja veest!
Hoidke eest! Hoidke eest! Hoidke eest!

KALLU KOPRAS kose vallutas!
MUKI koopas'vangistas -
Vaadake siin seda kanget meest!
Hoidke eest!..Hoidke eest! Hoidke eest!

Orkester: (Marssib järgnevate värsside laulmise ajal edasi - taasi KALLU ja teiste eest mööda)

K Ö I K: (Orkestri saatel laulavad)

Parts ja põmm ja sum sum ja sulps!
Vahvad koprad ujuvad -
Läbi paksust, vedelast ja veest -
Hoidke eest! Hoidke eest! Hoidke eest!

KALLU KOBRAS kose vallutas -
Karestikus purjetas - !
Vaadake siin seda kanget meest!
Hoi ke eest! Hoidke eest! Hoidke eest!

E e s r i i e (L ö p p)